

[Aksel Larsen.]

Jeg er af den Opfattelse, at man, som Danmarks Situation og som Verdenssituationen er, enten man er principiel Tilhænger af det eller principiel Modstander af det, maa opretholde eller indføre en meget vidtdeven Statsregulering af Udenrigshandelen, af Danmarks Forsyninger og af Fordelingen af disse Forsyninger, ikke mindst hvad Raastofferne angaar. Dette vil ogsaa være en Fordel i anden Henseende. Det er nemlig nødvendigt at beholde den fornødne Kontrol over Penge- og Prisdudviklingen herhjemme og sørge for den nødvendige Afbalancering udadtil over for Omverdenen, og det kan man ikke gøre, hvis man slækker paa Restriktionerne og indfører de saakaldte frie Kræfters frie og utøjlede Spil.

Det er endnu et aabent Spørgsmaal — det er i hvert Fald aldrig besvaret fra Regeringens Side —, hvad den vil gøre i valutamæssig Henseende. Vi staar imidlertid, hvad dette Spørgsmaal angaar, paa en Maade i samme Situation, som vi stod i i Gaar, at en Del af Ministrene forbeholder sig Ret til at rejse Landet rundt og ved Dyrskuer og andre festlige Lejligheder tale for en Kronesækning. Og modsat det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er jeg af den Mening, at den Eengangsskat, man har gennemført, ikke lægger sig hindrende i Vejen for en Kronesækning, ikke vil være i principiel Modstrid med en saadan, men maaske det modsatte. Det ærede Medlem siger, at Eengangsskatten skulde medvirke til at forhindre Inflation, og saa skal man ikke ved Kronesækning starte en ny. Ja, Eengangsskatten skulde medvirke til at forhindre Inflation. Det vilde den kun være i Stand til at gøre, hvis den i tilstrækkelig Grad baandlagde de ledige Penge, og man har ikke gjort dette i tilstrækkelig Grad; jeg frygter i hvert Fald personlig for, at Regeringens Hensigt med at give os en saa barberet Eengangsskat, barberet i Forhold til Professorudvalgets oprindelige Forslag og i Forhold til Pengerigeligheden herhjemme, er den, at Resten kan man maaske klare ved at skære Kronen ned.

Vi har ikke faaet noget nærmere at vide om, om Regeringen virkelig har alvorlige Hensigter i den Retning. Og der er vel ogsaa en naturlig Aarsag til det — eller to; der er den, at man ved, at der i hvert Fald her i Tinget er et endnu mere absolut Flertal imod Kronesækning, end der i Gaar i Tinget var imod Statsministerens Agitation i det sydslesvigske Spørgsmaal. Og den anden Grund er den, at det har ikke været brændende nødvendigt at faa en Ordning vedrørende Land-

brugsproduktionen og -priserne, og man har derfor ikke følt Trang til at føre Spørgsmaallet frem.

Nu er det ogsaa rimeligt, at før man beskæftiger sig med Landbrugsproduktionen og -priserne, ser man, hvordan det gaar med Handelsforhandlingerne med Udlandet, og det lader til, at det begynder at gaa godt. Priserne er gaaet op i Øst, og det kan jo være, at det virker i den Retning, den højtærede Minister for særlige Anliggender har udtalt sig, saaledes at nu vil de ogsaa gaa op i Vest, og i saa Fald maa man være dobbelt taknemmelig for den Handelsaftale, der er sluttet med Sovjetunionen, og i Anledning af hvilken jeg i øvrigt vil sige, at jeg tror, det vilde være en ganske god Skik, hvis Regeringen, naar den har sluttet saadanne store Aftaler, kom til Rigsdagen og i det mindste i Folketinget aflagde en Beretning — jeg forlanger ikke, at en saadan ubetinget skulde diskuteres, men aflagde en Beretning over Forhandlingerne og deres Resultat, saaledes at Tinget blev mere informeret, end det bliver ved at læse Kommuniqueerne i Pressen, eller hvad Pressen snuser sig til, eller hvad Rigsdagens Medlemmer kan faa at vide ad anden og mindre officiel Vej.

Jeg har forstaaet, det er Hensigten, at vi skal mødes igen her i September, naar man er færdig med at drive Udlejningsvirksomhed, hvad angaar Rigsdagens Lokaler, og saa har man vel til den Tid klart Forhandlingerne med Englænderne og ved, hvor vi befinder os, og saa kan vi faa taget Stilling til disse Problemer vedrørende Eksporten og Eksportprisen.

Jeg maa have Lov til, medens jeg er ved det, at komme med den Indskudsbemærkning til det ærede Medlem Hr. Sønderup, at det ikke er Landbruget alene, der eksporterer her fra dette Land, og jeg tror, det vil være klogt, om Landbruget og dets Repræsentanter indstiller sig paa, at vi alle sammen herhjemme er med til at holde Samfundet oppe; det er ikke blot en enkelt Erhvervsgruppe. Landbruget kan jo ikke hyppe Kartoffler med et halvt Pund Smør, det skal have Industriprodukter til det. Industrien har jo ogsaa en ikke ubetydelig Eksport, og man maa sikkert regne med, at den Tid kan komme, da Industrieksporten fra Danmark overstiger Landbrugseksporten.

Dette er ikke sagt for at forklejne Landbrugets Virksomhed og Landbrugseksportens Betydning, men det er blot sagt, for at man fra Landbrugets Side ikke skal glemme, at det øvrige Erhvervsliv ogsaa